

Tess MILNE

“We moeten
duurzaamheid
sexy maken”

Met het groene vuur in haar hart maakte ze de docu 'Slow travel', die nu te zien is op cinetree.nl. Tess Milne (33) over haar passie voor duurzaamheid, het loslaten van veiligheid en haar feministische inborst.

TEKST JILL WAAS FOTOGRAFIE RENSKEMEINEMA

Links: trui **J Label**, broek **Frenken**, ketting **By1Oak**, ringen **Charlotte Wooning** en **Ellen Beekmans**

Rechts: jurk en vest **J Label**, oorbellen **Tweek-Eek**, sokken *stylist's own*, slippers **Toms**

Bloesejurk **Acne Studios**
via mytheresa.com,
oorbellen **Charlotte**
Wooning, armbandje en
ringen **Ellen Beekmans**

Hoe is je enorme passie voor duurzaamheid ontstaan? «Dat groene vuur in mijn hart, zoals ik dat noem, begon zo'n zes jaar geleden te branden. Het begon met mijn samenwerking met JustDiggIt, dat de aarde vergroent door op grote schaal halvemaanvormige gaten te graven met een schep (die regenwater opvangen, red.). Als je in droge gebieden vergroent, heeft het vee te eten, verdienen mensen meer geld, kunnen kinderen naar school en het is dus ook beter voor de planeet. Daarnaast was het ook een stukje bezorgdheid, omdat het zo niet langer door kan gaan. Toen ik kinderen kreeg, kwam het in een stroomversnelling en kreeg duurzaamheid mijn volledige focus. Ik dacht: wat voor toekomst hebben zij anders?»

Vanaf dat moment begon je andere keuzes te maken, in je werk en privé... «Ja, het was voor mij echt een omslag. Ik ben heus niet het meest duurzame meisje van de klas, maar ik heb wel echt dingen veranderd in mijn leven. Ik eet bijvoorbeeld geen vlees meer, koop zelden meer iets nieuws, ik heb een hybride auto, een elektrische scooter en zonnepanelen op mijn dak. Naast dat ik ambassadeur ben van JustDiggIt, heb ik een samenwerking gedaan met J Label, een modemerkt dat staat voor duurzaamheid en het empoweren van vrouwen.

Bloes J Label, sieraden
Ellen Beekmans en
Charlotte Wooning

En afgelopen maand is de docu *Slow travel* uitgekomen, die ik samen met mijn goede vriend Tim Dekens heb gemaakt.»

Waar gaat deze documentaire precies over? «*Slow travel* gaat over een andere manier van reizen, die minder schadelijk is voor onze planeet. We weten inmiddels dat we minder moeten vliegen, maar wat zijn de alternatieven? We geven tips, maar gaan ook langs de politiek om te vragen waarom treintickets zo duur zijn en waarom het treinnetwerk nog niet zo goed verbonden is; je hebt bijvoorbeeld geen Skyscanner voor treinreizen. Ik merk dat mensen zich ineens naar mij toe excuseren, omdat ze nog steeds vliegen, maar dat hoeft helemaal niet. Ik wil absoluut niet met het vingertje wijzen van: jij mag dit niet. Wat ik wel wil, is mensen betere keuzes geven en zo bewustzijn creëren. Ik wist zelf tot voor kort ook niet goed wat ik kon veranderen om een bijdrage te leveren die 'goed genoeg' is. Duurzaamheid is niet sexy, maar mijn broer zei tegen mij: 'Tess, als je wilt dat mensen veranderen, moet je het cool maken'. En toen dacht ik: hij heeft gelijk, we moeten het sexy maken, want zo kunnen we mensen inspireren en een *movement* creëren.» >

“IK BEN EEN ZIEKE FEMINIST EN DAAR BEN IK HEEL TROTS OP”

T-shirt **J Label**, rok **Christian Wijnants**, ringen **Charlotte Wooning** en **Ellen Beekmans**, oorbellen **Tweek-Eek**, sokken **stylist's own**, slippers **Toms**

“DEZE MANIER VAN LEVEN HEEFT ME VEEL MEER GEBRACHT DAN ALLEEN MINDER CO₂-UITSTOOT”

Daarnaast had je ook nog tijd om een boek te maken?

«Klopt, ik breng samen met een vriendin, die heel mooie dingen maakt, in het voorjaar een boek uit met daarin de wijsheden van mijn grootouders, en wat we daar anno nu van kunnen leren. Mijn opa is 101 jaar oud en mijn oma 99 jaar. Het boek gaat over de troost van kleine rituelen, maar ook over duurzaam leven, wat zij allang deden zonder daar dit label aan te hangen. Als we het hebben over dingen repareren of weten waar je eten vandaan komt, dan was dat in hun tijd heel normaal, en het lijkt soms of we dat vergeten zijn.»

Merk je dat deze duurzame levensstijl je gelukkiger maakt?

«Ik merk dat het me meer rust geeft en daardoor ook gelukkiger maakt. We doen geen cadeautjes met Kerst, wat een hoop stress voorkomt. Ik koop niks nieuws meer voor een première – ik heb immers een zolder vol mooie jurken – ook dat scheelt weer stress. Toen ik jonger was, dacht ik dat ik niet goed genoeg was als ik ergens aankwam in mijn simpele witte T-shirt. Dat allemaal loslaten heeft me zoveel relaxter gemaakt. Deze manier van leven heeft me veel meer gebracht dan alleen minder CO₂-uitstoot, vooral voor mijn mentale gezondheid.»

Jasje **Acne Studios** via
mytheresa.com, rok **J Label**,
oorbellen **Tweek-Eek**

Je hebt je vaste baan bij televisie opgezegd om te gaan freelancen... «Ik ben weggegaan bij de KRO-NCRV omdat ik heel graag mijn eigen verhalen wilde vertellen. Er waren op dat moment bezuinigingen, en hoewel ik *Willem Wever* en *De Rekenkamer* kon blijven doen, was er geen ruimte voor alle nieuwe dingen die ik zo graag wilde maken. Dus besloot ik dat het tijd was om mijn veiligheid los te laten. Ik was zwanger en we hadden op dat moment twee hypotheeken, dus het was echt de slechtst mogelijke timing om in het diepe te springen. Maar ik geloof heilig dat als je leeft vanuit je intuïtie, alles uiteindelijk goedkomt. Ik ben blij dat we hier nu zitten en ik kan zeggen dat het me gelukt is om mijn eigen documentaire te maken, want het is echt spannend geweest. Ik heb genoeg deuren in mijn gezicht gekregen en op een gegeven moment twijfelde ik echt of ik het juiste had gedaan. Toch ben ik blij met die sprong, want ook als het niet was gelukt, had ik tenminste kunnen zeggen: ik heb mijn gevoel gevolgd.»

Ben je nu helemaal klaar met de tv-wereld? «Nee hoor, ik sluit niets uit. Als ik een keer mee kan doen aan een tof programma of iets kan presenteren wat ik interessant vind, zal ik daar geen 'nee' tegen zeggen. Zolang ik daarnaast maar altijd mijn eigen dingen kan blijven doen, dat is het belangrijkste. Ik ben nu ook met mijn zus Lisa een podcast aan het maken over onze tweelingconnectie – mijn hoofd zit altijd vol nieuwe ideeën.»

Je bent verhuisd vanuit de binnenstad naar het achterland van Amsterdam, een grote stap... «Ik verhuisde in een heel gekke tijd. Ik woonde hartje Amsterdam, vlak bij de Zeedijk, waar het normaal ontzettend druk is. Maar toen kwam de lockdown en was er niemand meer. De stap om naar een rustige plek te verhuizen, was daardoor ineens niet zo groot meer. Ik heb er zeker geen spijt van, want ik vind het heerlijk dat ik nu naast een bos woon. Die bomen geven me zoveel rust, energie en perspectief. In mijn werk is het een chaos en daar hou ik ook van, maar dan is het wel zo lekker – en ja, nu klink ik als een cliché – om thuis te komen op een plek waar het rustig is.»

Mis je de spanning in je leven niet? «Nee, mijn werk heeft al zoveel spanning dat ik het thuis heerlijk vind om met een kopje thee vanuit mijn raam naar de bomen >

“IK WAS ZWANGER
EN WE HADDEN
TWEË HYPOTHEKEN,
TOEN IK BESLOOT
OM IN HET DIEPE
TE SPRINGEN”

Bloes **J Label**, ringen
Charlotte Wooning
en **Ellen Beekmans**,
oorbellen **Tweek-Eek**
Rechts: trui **J Label**,
jurk **Frenken**, sieraden
Ellen Beekmans,
sokken stylist's own,
schoenen **Vagabond**

te staren. Laatst ben ik weer eens met vriendinnen naar de Nieuwmarkt gegaan om te laten weten dat ik besta. Eerst ben ik bij Café Bern ouderwets kaasfondue gaan eten. Ik kwam binnen en een jonge gast vroeg: 'Hé, wil je een potje schaken.' We hadden meteen een super interessant gesprek, al heb ik wel even vermeld dat ik getrouwd ben, haha! Vervolgens ben ik bij Café Fonteyn drankjes gaan doen met vriendinnen. Eigenlijk had ik toen al mijn opgeslagen drang naar spanning in één avond gebotvierd, en was het weer goed.»

Hoe houd je die spanning er thuis in? Jij en je man Ties ogen nog altijd zo verliefd. «Dat zijn we ook, maar nu moet ik je wel zeggen dat we net een extra goede week achter de rug hebben, waarin we echt tijd voor elkaar hebben gemaakt. Ik denk dat het spannend blijft omdat ik hem na tien jaar nog steeds niet begrijp. Hij blijft een groot mysterie en ik vraag me af of ik hem wel helemaal zal snappen aan het einde van ons leven. Ik vind het ook heel sexy dat Ties zo authentiek is en niets geeft om dingen als roem en uiterlijk vertoon. Als ik een première heb, neem ik mijn broer mee, want hij moet er niet aan denken.»

Je deelde twee jaar geleden heel dapper je verhaal over je verkrachting op je negentiende en maakte daar ook een

online docu over. Wat heeft dit je uiteindelijk opgeleverd?

«Voor mijzelf heeft het bevrijdend gewerkt om dit de wereld in te gooien, ook al vond ik het heel spannend. Het heeft me 100 procent geholpen met de verwerking, alleen al vanwege het feit dat ik het daardoor aan mijn ouders durfde te vertellen. Het allerbelangrijkste wat het heeft opgeleverd, zijn alle reacties van andere vrouwen die hetzelfde hebben meegemaakt. Het is zo'n eenzame wanhoop die je als slachtoffer voelt. Als twee mensen iets hebben gehad aan mijn verhaal, ben ik al heel blij. Ik heb ook gedacht: moet ik hier nog méér mee doen? Maar nee, ik geloof niet dat ik het boegbeeld van de verkrachte vrouw moet zijn. Tuurlijk, als ik word gevraagd voor een campagne waar ik anderen mee kan helpen, werk ik daar met liefde aan mee. Maar als ik bedenk waar ik mijn levenswerk van wil maken, dan is dat toch die duurzaamheid.»

Vind je het belangrijk om andere vrouwen te empoweren?

«Absoluut, ik ben een zieke feminist en daar ben ik heel trots op. Mijn moeder groeide op in een gezin met alleen maar jongens, wat best intens was. Vanuit haar heb ik een heel sterk gevoel van onafhankelijkheid en het opkomen voor je rechten meegekregen. Het woord 'feminist' heeft een beetje een slechte reputatie gekregen, maar daardoor wil ik alleen maar harder roepen dat ik er eentje ben. Ik denk dat ik voor sommige mannen wel intens kan zijn. Natuurlijk gaat het uiteindelijk om gelijkwaardigheid van vrouwen én mannen, maar als ik denk aan hoeveel generaties vrouwen onderdrukt zijn geweest, vind ik best dat wij even wat harder mogen roepen. We bewegen de goede kant op, maar we zijn er nog lang niet.»

Wat zijn grote dromen die je nog hebt? «Ik durf het bijna

niet te zeggen, maar ik ben eigenlijk heel blij met hoe het nu gaat. Natuurlijk heb ik wel dromen. Op privévlak is dat medicatievrij zijn. Ik heb een schildklierziekte en door mijn voeding helemaal om te gooien, ben ik al van veel klachten af. Verder heb ik vooral dromen over mijn kinderen, dat ze gezond en blij opgroeien. En ik zou heel graag ooit een roman of een kinderboek willen schrijven. Uiteindelijk vind ik verhalen vertellen, of het nu in een documentaire of boek is, het allermooiste. Eigen werelden creëren, waar mensen even in kunnen ontsnappen, daar word ik écht gelukkig van.» •